

Vergaderjaar 1991–1992

21 327

Wijziging van het Wetboek van Strafrecht, het Wetboek van Strafvordering en andere wetten in verband met de herziening van het strafrecht voor jeugdigen

Nr. 8

GEWIJZIGD VOORSTEL VAN WET

Ontvangen 21 februari 1992

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is het strafrecht voor jeugdige personen en de strafvordering in zaken betreffende deze personen te herzien;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

Het Wetboek van Strafrecht wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 70, tweede lid, vervalt alsmede het cijfer 1 voor het eerste lid.

B

In artikel 74c, eerste lid, wordt «zestien jaren» vervangen door »twaalf jaren.

C

Artikel 77 wordt vernummerd tot artikel 76a en artikel 77bis tot 77.

D

Titel VIII A van het Eerste Boek komt te luiden:

Bijzondere bepalingen voor jeugdige personen

Artikel 77a. Ten aanzien van degene die ten tijde van het begaan van een strafbaar feit de leeftijd van twaalf jaren doch nog niet die van achttien jaren heeft bereikt, zijn de artikelen 9, eerste lid, 10 tot en met 22a, 24c, 36e, 37 tot en met 38i, 44 en 57 tot en met 62 niet van toepassing. In de plaats daarvan treden de bijzondere bepalingen vervat in de artikelen 77d tot en met 77gg.

Artikel 77b. Ten aanzien van degene die ten tijde van het begaan van een strafbaar feit de leeftijd van zestien jaren doch nog niet die van achttien jaren heeft bereikt, kan de rechter de artikelen 77g tot en met 77gg buiten toepassing laten en recht doen overeenkomstig de bepalingen in de voorgaande titels vervat, indien hij daartoe grond vindt in de ernst van het begane feit, de persoonlijkheid van de dader of de omstandigheden waaronder het feit is begaan.

Artikel 77c. Ten aanzien van degene die ten tijde van het begaan van het strafbaar feit de leeftijd van achttien jaren doch nog niet die van eenentwintig jaren heeft bereikt, kan de rechter, indien hij daartoe grond vindt in de persoonlijkheid van de dader of de omstandigheden waaronder het feit is begaan, recht doen overeenkomstig de artikelen 77g tot en met 77gg. De uitvoering van de straf van jeugddetentie vindt dan plaats in een door Onze Minister van Justitie daartoe aangewezen gevangenis. Artikel 22 is van overeenkomstige toepassing. De uitvoering van de maatregel van plaatsing in een inrichting voor jeugdigen vindt dan plaats overeenkomstig artikel 37c.

Artikel 77d. De verjaringstermijn van het recht tot strafvordering, genoemd in artikel 70, wordt ten aanzien van misdrijven tot de helft van de daar bedoelde duur ingekort.

Artikel 77e. 1. De opsporingsambtenaar die daartoe door de officier van justitie is aangewezen, kan na verkregen toestemming door de officier van justitie aan de verdachte voorstellen dat deze deelneemt aan een project. Het voorstel wordt daarbij de verdachte tevens schriftelijk overhandigd. De deelneming strekt tot voorkoming van toezending van het opgemaakte proces-verbaal aan de officier van justitie. Bij algemene maatregel van bestuur worden de strafbare feiten aangewezen die op deze wijze kunnen worden afgedaan.

2. De officier van justitie geeft algemene aanwijzingen omtrent de wijze van afdoening ingevolge het eerste lid. Deze aanwijzingen betreffen in ieder geval:

a. de projecten en de categorieën van strafbare feiten die, gelet op de aard van deze projecten, in aanmerking komen voor deze wijze van afdoening;

b. de duur van de deelneming, afhankelijk van de aard van het strafbare feit en het project;

c. de wijze waarop de toestemming van de officier van justitie kan worden verkregen.

3. De duur van de deelneming is ten hoogste twintig uren.

4. Indien de opsporingsambtenaar, bedoeld in het eerste lid, van oordeel is dat de verdachte naar behoren aan een project heeft deelgenomen, stelt hij de officier van justitie en de verdachte hiervan schriftelijk in kennis. Daarmee vervalt het recht tot strafvordering, behalve indien een bevel wordt gegeven als bedoeld in artikel 12k van het Wetboek van

Strafvordering. In dat geval houdt de rechter, indien hij een straf oplegt, rekening met de voltooide deelneming.

Artikel 77f. 1. Bij toepassing van artikel 74, eerste lid, kan de officier van justitie als voorwaarde stellen dat de verdachte.

a. zich zal richten naar de aanwijzingen van een instelling als bedoeld in artikel 60, eerste lid, onder b, van de Wet op de jeugdhulpverlening, voor een daarbij te bepalen termijn van ten hoogste zes maanden;

b. onbetaalde arbeid ten algemene nutte of arbeid tot herstel van de door het strafbare feit aangerichte schade verricht dan wel een leerproject volgt gedurende een door hem te bepalen duur van ten hoogste veertig uren binnen een door hem te bepalen termijn van ten hoogste drie maanden.

2. Op de in het eerste lid, onder b, bedoelde voorwaarden is het bepaalde bij en krachtens de artikelen 77m, eerste lid, en 77n, eerste en tweede lid, met betrekking tot alternatieve sancties van overeenkomstige toepassing.

3. De geldsom vermeld in artikel 74, tweede lid, onder a, bedraagt ten hoogste vijfduizend gulden.

Artikel 77g. 1. In plaats van de op een feit gestelde straffen worden de straffen, de alternatieve sancties en maatregelen opgelegd, in deze Titel voorzien.

2. Naast de maatregel van plaatsing in een inrichting voor jeugdigen wordt voor hetzelfde feit geen hoofdstraf of een alternatieve sanctie opgelegd, behoudens het bepaalde in artikel 77x, tweede lid.

Artikel 77h. 1. De hoofdstraffen zijn:

a. in geval van misdrijf: jeugddetentie of geldboete;

b. in geval van overtreding: geldboete.

2. In plaats van een hoofdstraf, genoemd in het eerste lid, kunnen één of meer van de volgende alternatieve sancties worden opgelegd:

a. het verrichten van onbetaalde arbeid ten algemene nutte;

b. het verrichten van arbeid tot herstel van de door het strafbare feit aangerichte schade;

c. het volgen van een leerproject.

3. De bijkomende straffen zijn:

a. verbeurdverklaring;

b. ontzegging van de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen.

4. De maatregelen zijn:

a. plaatsing in een inrichting voor jeugdigen;

b. onttrekking aan het verkeer.

Artikel 77i. 1. De duur van de jeugddetentie is:

a. voor degene die ten tijde van het begaan van het misdrijf de leeftijd van zestien jaren nog niet had bereikt: tenminste een dag en ten hoogste zes maanden, en

b. overigens ten hoogste twaalf maanden.

2. De duur van de jeugddetentie wordt in de rechterlijke uitspraak aangewezen in dagen, weken of maanden.

3. De artikelen 26 en 27 zijn bij veroordeling tot jeugddetentie van overeenkomstige toepassing.

4. Jeugddetentie wordt ten uitvoer gelegd in een rijksinrichting of in een daartoe door Onze Minister van Justitie gesubsidieerde voorziening als bedoeld in artikel 65 van de Wet op de jeugdhulpverlening, voor zover deze daartoe is bestemd krachtens artikel 66 van die wet.

Artikel 77j. 1. In bijzondere gevallen kan Onze Minister van Justitie bepalen dat

a. de tenuitvoerlegging van de jeugddetentie gedurende een tijdvak van ten hoogste drie maanden wordt onderbroken, of

b. degenen die een jeugddetentie ondergaat, tijdelijk, onder door hem te stellen waarborgen, de inrichting verlaat.

2. De veroordeelde tot jeugddetentie wordt vervroegd in vrijheid gesteld, wanneer de vrijheidsbeneming ten minste zes maanden heeft geduurd en van het alsdan nog ten uitvoer te leggen gedeelte van de straf een derde gedeelte is ondergaan, tenzij zwaarwegende belangen zich daartegen verzetten. Artikel 15, derde, vijfde en zesde lid, is van overeenkomstige toepassing.

3. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing indien op grond van artikel 77dd, eerste lid, de tenuitvoerlegging van het geheel of een gedeelte van de jeugddetentie is gelast.

4. Indien het openbaar ministerie, met de tenuitvoerlegging van de straf belast, van oordeel is dat een vervroegde invrijheidstelling met een bepaalde termijn moet worden uitgesteld of achterwege gelaten, richt het onverwijld een daartoe strekkende vordering tot de rechter die de straf heeft opgelegd.

5. De artikelen 15a, derde en vierde lid, en 15b tot en met 15d zijn van overeenkomstige toepassing. Indien de veroordeelde op het tijdstip dat de procedure op zijn verzoek, op vordering van het openbaar ministerie of door de rechter ambtshalve is ingesteld, de leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt, zijn daarenboven de artikelen 496 tot en met 498, 504 en 505 van het Wetboek van Strafvordering van overeenkomstige toepassing. Heeft hij de leeftijd van zestien jaren nog niet bereikt, dan is tevens artikel 503 van toepassing.

Artikel 77k. De straf van jeugddetentie kan door de rechter die de straf heeft opgelegd op vordering van het openbaar ministerie of op verzoek van de veroordeelde geheel of gedeeltelijk worden vervangen door een van de straffen genoemd in artikel 9, eerste lid, indien de tenuitvoerlegging van de opgelegde straf geheel of gedeeltelijk zou moeten plaatsvinden nadat de veroordeelde de leeftijd van achttien jaren heeft bereikt en deze naar het oordeel van de rechter niet meer voor een zodanige straf in aanmerking komt.

Artikel 77l. 1. Het bedrag van de geldboete is ten minste vijf gulden en ten hoogste vijfduizend gulden. Artikel 24a is van overeenkomstige toepassing met dien verstande dat de rechter bij elke geldboete kan bepalen dat het bedrag in gedeelten kan worden voldaan. De rechter stelt daarbij de hoogte van elk van die gedeelten vast.

2. De rechter kan bij de uitspraak waarbij geldboete wordt opgelegd terzake van een overtreding, bevelen dat voor het geval volledige betaling noch volledig verhaal van het verschuldigde bedrag volgt, vervangende jeugddetentie zal worden toegepast.

3. Indien geen of geen volledige betaling van het bedrag van de geldboete heeft plaatsgevonden en geen of geen volledig verhaal mogelijk is, kan de rechter die de straf heeft opgelegd het nog te betalen bedrag op vordering van het openbaar ministerie vervangen door jeugddetentie of op verzoek van de veroordeelde vervangen door een alternatieve sanctie. Indien de rechter gebruik heeft gemaakt van de bevoegdheid van het tweede lid, kan hij de duur van de eerder opgelegde vervangende jeugddetentie ook wijzigen, tenzij deze reeds is aangevangen.

4. De vervangende jeugddetentie wordt tenuitvoergelegd op een door het openbaar ministerie te bepalen plaats.

5. De alternatieve sanctie, bedoeld in het derde lid, wordt opgelegd in evenredigheid met het nog verschuldigde bedrag. De artikelen 77m tot en met 77q zijn van overeenkomstige toepassing. De sanctie kan slechts

worden opgelegd zolang de veroordeelde de leeftijd van achttien jaren niet heeft bereikt.

6. Indien de veroordeelde de leeftijd van achttien jaren heeft bereikt, legt de rechter vervangende hechtenis op, tenzij naar zijn oordeel de veroordeelde in aanmerking komt voor vervangende jeugddetentie.

7. De duur van de vervangende jeugddetentie of vervangende hechtenis is ten minste één dag en ten hoogste drie maanden. Voor elke volle vijftig gulden van de nog te betalen geldboete wordt niet meer dan één dag opgelegd. Door betaling van het nog te betalen bedrag vervalt de vervangende jeugddetentie of de vervangende hechtenis. Artikel 24c, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

8. Artikel 27, derde en vierde lid, is bij veroordeling tot een geldboete van overeenkomstige toepassing.

Artikel 77m. 1. Een alternatieve sanctie kan de rechter slechts opleggen na een daartoe strekkend aanbod van de verdachte. Het aanbod vermeldt de aard van de alternatieve sanctie.

2. De duur van de onbetaalde arbeid ten algemene nutte of van de arbeid tot herstel van de door het strafbare feit aangerichte schade, is ten hoogste honderd uren. Indien de bijzondere ernst van het feit daartoe aanleiding geeft, kan de rechter de duur vaststellen op ten hoogste tweehonderd uren.

3. De termijn waarbinnen de arbeid moet zijn verricht bedraagt ten hoogste zes maanden indien niet meer dan honderd uren is opgelegd en overigens ten hoogste een jaar. Het openbaar ministerie kan evenwel bij toepassing van artikel 77o, tweede lid, de duur verlengen.

4. De duur van een leerproject is ten hoogste honderd uren.

5. De termijn waarbinnen een leerproject plaatsvindt bedraagt ten hoogste zes maanden. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de aard en de inhoud ervan, alsmede over de wijze waarop de toepassing van deze regels wordt getoetst. Daarbij kan van het aantal uren, bepaald in het vierde lid, worden afgeweken indien de aard van het leerproject daartoe aanleiding geeft.

6. Indien meer dan één alternatieve sanctie wordt opgelegd, bedraagt het totaal aantal uren niet meer dan tweehonderd.

7. Artikel 27, eerste en vierde lid, is bij veroordeling tot een alternatieve sanctie van overeenkomstige toepassing.

Artikel 77n. 1. De rechter legt een alternatieve sanctie slechts op nadat hij zich een advies omtrent de aard, de inhoud en de mogelijkheid tot de tenuitvoerlegging van de aangeboden alternatieve sanctie heeft doen overleggen door de raad voor de kindbescherming.

2. In het vonnis vermeldt de rechter:

a. in geval van onbetaalde arbeid of het verrichten van arbeid tot herstel van de door het strafbare feit aangerichte schade:

1°. het aantal uren te verrichten arbeid;

2°. de termijn binnen welke de arbeid, nadat het vonnis onherroepelijk is geworden, dient aan te vangen en de termijn binnen welke de arbeid dient te worden verricht, en

3°. de aard en inhoud van de te verrichten arbeid;

b. in geval van een leerproject:

1°. de duur van het leerproject, de termijn binnen welke dit, nadat het vonnis onherroepelijk is geworden, dient aan te vangen en de termijn binnen welke het dient te zijn gevolgd;

2°. de instelling waarbij het leerproject zal worden gevolgd, en

3°. de aard en de inhoud van het leerproject.

3. Indien het aantal uren te verrichten arbeid meer dan honderd bedraagt, bevat het vonnis hiervoor een bijzondere motivering.

4. De alternatieve sanctie wordt niet opgelegd dan met instemming van de verdachte.

Artikel 77o. 1. De raad voor de kindbescherming heeft tot taak de voorbereiding en de ondersteuning van de tenuitvoerlegging van alternatieve sancties. Over de wijze waarop de veroordeelde de alternatieve sanctie uitvoert, kan het openbaar ministerie inlichtingen inwinnen bij de raad voor de kindbescherming. Het openbaar ministerie kan diens medewerking inroepen en hem de nodige opdrachten geven.

2. Het openbaar ministerie kan na overleg met de raad voor de kindbescherming en de veroordeelde, de opgelegde sanctie, behoudens voor wat betreft het aantal opgelegde uren, wijzigen indien het van oordeel is dat de veroordeelde de alternatieve sanctie niet geheel overeenkomstig het vonnis kan of heeft kunnen volbrengen. Het benadert daarbij zo veel mogelijk de opgelegde alternatieve sanctie.

3. Van de wijziging wordt zo spoedig mogelijk een kennisgeving gezonden aan de veroordeelde en de Raad voor de kindbescherming. De kennisgeving behelst het aantal uren dat naar het oordeel van het openbaar ministerie reeds naar behoren is volbracht, alsmede de sanctie zoals deze voor het overige nader is vastgesteld.

4. Tegen de kennisgeving, bedoeld in het derde lid, kan de veroordeelde binnen acht dagen na de betekening een bezwaarschrift indienen bij de rechter die de sanctie oplegde. De rechter kan de beslissing van het openbaar ministerie wijzigen. Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing.

5. Op vordering van het openbaar ministerie kan de rechter die de alternatieve sanctie oplegde, indien hij van oordeel is dat deze niet naar behoren wordt of is uitgevoerd, alsnog één der straffen, genoemd in artikel 77h, eerste lid, dan wel een andere alternatieve sanctie opleggen. Hij houdt daarbij rekening met het deel van de alternatieve sanctie dat wel naar behoren is uitgevoerd.

Artikel 77p. vervallen.

Artikel 77q. 1. Het openbaar ministerie kan slechts een beslissing nemen of een vordering instellen krachtens artikel 77o, tweede lid, onderscheidenlijk vijfde lid, binnen drie maanden na afloop van termijn waarbinnen de arbeid moet zijn verricht krachtens artikel 77n, tweede lid, onder a, onder 2°, of waarbinnen het leerproject moet zijn gevolgd krachtens artikel 77n, tweede lid, onder b, onder 1°.

2. Indien naar het oordeel van het openbaar ministerie de opgelegde alternatieve sanctie naar behoren is uitgevoerd, stelt het zo spoedig mogelijk de veroordeelde hiervan in kennis.

3. Het openbaar ministerie kan daarna geen gebruik meer maken van zijn bevoegdheid bedoeld in artikel 77o, tweede lid, en geen vordering meer instellen als bedoeld in artikel 77o, vijfde lid.

Artikel 77r. Ontzegging van de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen is slechts mogelijk in de gevallen genoemd in artikel 39 van de Wegenverkeerswet (Stb. 1935, 554) en in artikel 30, zesde lid, van de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen (Stb. 1963, 228). Die artikelen zijn dan van overeenkomstige toepassing.

Artikel 77s. 1. De maatregel van plaatsing in een inrichting voor jeugdigen kan slechts worden opgelegd, indien

a. het een misdrijf betreft waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten;

b. de veiligheid van anderen dan wel de algemene veiligheid van personen of goederen het opleggen van die maatregel eist, en

c. de maatregel in het belang is van een zo gunstig mogelijke verdere ontwikkeling van de verdachte.

2. De maatregel kan ook worden opgelegd indien het feit de verdachte wegens de gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van zijn geestesvermogens niet kan worden toegerekend.

3. De rechter legt de maatregel slechts op, nadat hij zich een advies heeft doen overleggen van ten minste twee deskundigen van verschillende disciplines. Zodanig advies wordt door de deskundigen gezamenlijk dan wel door ieder van hen afzonderlijk uitgebracht.

4. Indien de maatregel is opgelegd, draagt Onze Minister van Justitie de tenuitvoerlegging op aan een rechtspersoon als bedoeld in artikel 60, eerste lid, onder a, van de Wet op de jeugdhulpverlening, of doet hij de veroordeelde opnemen in een tehuis, behorende tot de categorie, genoemd onder II, onderdelen 3 of 4, van de bijlage behorende bij die wet, voorzover dit door Onze Minister van Justitie in stand wordt gehouden, of elders.

5. De maatregel eindigt uiterlijk op het tijdstip waarop de veroordeelde de leeftijd van eenentwintig jaren bereikt.

6. Behoudens het bepaalde in het vierde lid, geldt de maatregel voor de tijd van twee jaar. Die termijn gaat in onmiddellijk nadat de rechterlijke uitspraak onherroepelijk is geworden.

7. Onze Minister van Justitie kan de maatregel te allen tijde, na advies te hebben ingewonnen van de raad voor de kinderbescherming, voorwaardelijk of onvoorwaardelijk beëindigen.

Artikel 77t. 1. De rechter die in eerste aanleg heeft kennis genomen van het misdrijf ter zake waarvan de maatregel is opgelegd, kan op vordering van het openbaar ministerie de termijn, bedoeld in artikel 77s, zesde lid, tweemaal telkens met ten hoogste een jaar verlengen.

2. De verlenging is slechts mogelijk, indien de maatregel is opgelegd ter zake van een misdrijf dat gericht is tegen of gevaar veroorzaakt voor de onaantastbaarheid van het lichaam van één of meer personen. Artikel 77s, eerste lid, onder b en c, is van overeenkomstige toepassing. De verlenging is niet mogelijk indien gebruik is gemaakt van de bevoegdheid, bedoeld in artikel 77x.

3. Een vordering tot verlenging van de maatregel van plaatsing in een inrichting voor jeugdigen wordt bij de rechtbank behandeld door de meervoudige kamer.

4. Bij de vordering worden overgelegd:

a. een ten hoogste één maand voor het indienen van de vordering opgemaakt, met redenen omkleed en ondertekend advies afkomstig van het hoofd van de inrichting, en

b. een afschrift van de aantekeningen omtrent de lichamelijke en geestelijke gesteldheid van de veroordeelde.

Artikel 77u. Een beslissing op grond van artikel 77t wordt bij beschikking genomen, nadat de veroordeelde en indien deze minderjarig is, ook degenen die het gezag over hem uitoefenen, zijn gehoord of behoorlijk opgeroepen. De artikelen 14h tot en met 146j zijn van overeenkomstige toepassing, onverminderd de artikelen 502 en 503 van het Wetboek van Strafvordering.

Artikel 77v. 1. Indien jeugddetentie of plaatsing in een inrichting voor jeugdigen wordt opgelegd, neemt de rechter in zijn uitspraak een advies op over de plaats waar en de wijze waarop deze straf of maatregel zal moeten worden ten uitvoer gelegd.

2. Het eerste lid is niet van toepassing indien met gebruikmaking van artikel 77x, de straf of maatregel geheel niet wordt ten uitvoer gelegd.

Indien ingevolge artikel 77dd de straf of maatregel alsnog geheel of gedeeltelijk ten uitvoer wordt gelegd, neemt de rechter het advies op in de last tot tenuitvoerlegging.

3. Het openbaar ministerie stelt Onze Minister van Justitie in kennis van rechterlijke uitspraken, zodra deze voor tenuitvoerlegging vatbaar zijn geworden. Het voert daarbij het advies van de rechter omtrent de plaatsing.

4. Onze Minister beslist omtrent de plaats van de tenuitvoerlegging, gelet op het advies van de rechter die de veroordeling uitsprak, de wens van degene die het gezag uitoefent en de godsdienstige gezindheid of levensbeschouwelijke overtuiging van de jeugdige persoon. De beslissing kan later worden gewijzigd indien bijzondere omstandigheden daartoe aanleiding geven.

5. Onze Minister kan het advies van de raad voor de kinderscherming inwinnen omtrent de plaats van de tenuitvoerlegging.

Artikel 77w. 1. De veroordeelde kan beroep instellen tegen een beslissing van Onze Minister van Justitie omtrent de plaats van de tenuitvoerlegging bij het College van advies voor de justitiële kinderscherming, bedoeld in artikel 81 van de Wet op de jeugdhulpverlening. Hetzelfde geldt voor een latere wijziging van deze beslissing.

2. Het beroep wordt ingesteld binnen veertien dagen, nadat de veroordeelde met de beslissing van de Minister bekend is.

3. De veroordeelde kan zich door een raadsman doen bijstaan.

4. Het beroep wordt schriftelijk ingediend bij Onze Minister die, indien hij zijn beslissing niet voordien wijzigt, het beroepschrift voorzien van zijn beschouwingen en vergezeld van de hem omtrent de betrokkene ten dienste staande gegevens, binnen een maand doorzendt aan het college.

5. Het beroep heeft geen schorsende werking.

6. Het college of een uit zijn midden benoemde commissie is bevoegd nadere inlichtingen omtrent de veroordeelde in te winnen bij Onze Minister en bij administratieve of gerechtelijke instanties. Het college of de commissie is bevoegd de veroordeelde te horen.

7. De beslissing wordt genomen binnen veertien dagen na ontvangst van het beroepschrift. Indien gebruik wordt gemaakt van de bevoegdheid, bedoeld in het zesde lid, wordt zij genomen binnen veertien dagen nadat de inlichtingen zijn ontvangen of nadat de veroordeelde is gehoord.

8. Het beroep kan gegrond of ongegrond worden verklaard, waarbij wordt aangegeven welke plaats voor tenuitvoerlegging naar het oordeel van het college of van de commissie, bedoeld in het vijfde lid, in aanmerking komt.

9. De beslissing wordt zo spoedig mogelijk genomen en toegezonden aan Onze Minister en aan de veroordeelde.

10. Onze Minister geeft zo spoedig mogelijk uitvoering aan de beslissing.

Artikel 77x. 1. In geval van veroordeling tot jeugddetentie, vervangende jeugddetentie daaronder niet begrepen, tot geldboete of tot plaatsing in een inrichting voor jeugdigen, kan de rechter bepalen dat deze of een gedeelte daarvan, niet zal worden ten uitvoer gelegd.

2. In geval van veroordeling tot jeugddetentie of in geval van plaatsing in een inrichting voor jeugdigen, met toepassing van het eerste lid, kan de rechter tevens geldboete opleggen.

Artikel 77y. 1. De rechter die bepaalt dat een door hem opgelegde straf of maatregel niet zal worden ten uitvoer gelegd, stelt daarbij een proeftijd vast van ten hoogste twee jaren.

2. De proeftijd gaat in:

a. indien een mededeling als bedoeld in artikel 366, tweede of derde lid, van het Wetboek van Strafvordering is voorgeschreven, op de

vijftiende dag nadat die mededeling aan de verdachte in persoon is betekend, tenzij door tijdige aanwending van een rechtsmiddel het vonnis niet onherroepelijk is geworden;

b. indien de in artikel 77bb bedoelde kennisgeving moet worden betekend, op de dag na die van de betekening.

3. De proeftijd loopt niet gedurende de tijd dat de veroordeelde rechtens zijn vrijheid is ontnomen.

Artikel 77z. 1. Toepassing van artikel 77x geschiedt onder de algemene voorwaarde dat de veroordeelde zich voor het einde van de proeftijd niet schuldig maakt aan een strafbaar feit. Bovendien kunnen bijzondere voorwaarden, het gedrag van de veroordeelde betreffende, worden gesteld. Deze mogen de vrijheid van de veroordeelde zijn godsdienst of levensovertuiging te belijden en de staatkundige vrijheid niet beperken. De rechter kan de werking van de bijzondere voorwaarden beperken tot een bij de uitspraak te bepalen tijdsduur binnen de proeftijd.

2. Als bijzondere voorwaarde kan worden gesteld dat de veroordeelde zich zal laten opnemen in een inrichting gedurende een door de rechter te bepalen termijn, korter dan de proeftijd.

Artikel 77aa. 1. Met het toezicht op de naleving van de voorwaarden is het openbaar ministerie belast.

2. De rechter kan aan een rechtspersoon als bedoeld in artikel 60, eerste lid, onder b, van de Wet op de jeugdhulpverlening, of, in bijzondere gevallen en na overleg met een dergelijke rechtspersoon, aan een particulier persoon, opdragen aan de veroordeelde ter zake van de naleving der bijzondere voorwaarden hulp en steun te verlenen.

3. De rechter kan, indien de veroordeelde ingevolge artikel 254 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek onder toezicht is gesteld, aan de gezinsvoogd opdragen aan de veroordeelde ter zake van de naleving der bijzondere voorwaarden hulp en steun te verlenen.

4. Is de veroordeelde meerderjarig dan is artikel 14d, tweede lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 77bb. 1. Nadat de uitspraak onherroepelijk is geworden, wordt zo spoedig mogelijk vanwege het openbaar ministerie aan de veroordeelde een kennisgeving gezonden. De kennisgeving behelst de straf waartoe hij is veroordeeld, alle beslissingen die betrekking hebben op de in artikel 77z omschreven algemene en bijzondere voorwaarden en de datum van ingang van de proeftijd.

2. Tenzij het een vonnis of arrest betreft ten aanzien waarvan artikel 366, tweede of derde lid, van het Wetboek van Strafvordering toepassing heeft gevonden, wordt de in het eerste lid bedoelde kennisgeving aan de veroordeelde betekend. Indien bijzondere voorwaarden zijn gesteld, geschiedt de betekening aan de veroordeelde in persoon.

Artikel 77cc. 1. De rechter die de voorwaarde heeft gesteld, kan na ontvangst van een vordering van het openbaar ministerie of op verzoek van veroordeelde, de proeftijd verkorten of deze eenmaal verlengen. De verlenging geschiedt met ten hoogste één jaar.

2. Evenzo kan de in het eerste lid bedoelde rechter gedurende de proeftijd of gedurende de tijd dat deze is geschorst, in de gestelde bijzondere voorwaarden of in de termijn waartoe deze voorwaarden in haar werking binnen de proeftijd zijn beperkt, wijziging brengen, deze voorwaarden opheffen, alsnog bijzondere voorwaarden stellen en een opdracht als bedoeld in artikel 77aa, tweede lid, geven, wijzigen of opheffen.

Artikel 77dd. 1. Onverminderd het bepaalde in artikel 77cc kan de rechter, indien enige gestelde voorwaarde niet wordt nageleefd en hij daartoe termen vindt, na ontvangst van de vordering van het openbaar ministerie:

a. gelasten dat de niet ten uitvoer gelegde straf of maatregel, alsnog zal worden ten uitvoer gelegd;

b. al of niet onder instandhouding of wijziging van de voorwaarden gelasten dat een gedeelte van de niet ten uitvoer gelegde straf of maatregel, alsnog zal worden ten uitvoer gelegd.

2. Artikel 14g, derde en vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat indien bij overeenkomstige toepassing van artikel 14g, derde lid, onder a, het daar bedoelde strafbaar feit wordt vervolgd voor de politierechter, deze tevens bevoegd is tot toepassing van het eerste lid voor zover de ten uitvoer te leggen straf een geldboete of een jeugd detentie van niet meer dan zes maanden betreft.

Artikel 77ee. 1. Indien in het kader van de tenuitvoerlegging van een sanctie enige beslissing wordt genomen met gebruikmaking van de artikelen 77k, 77l, derde lid, 77o, vierde of vijfde lid, 77cc of 77dd, eerste lid, zijn de artikelen 14h tot en met 14j van overeenkomstige toepassing.

2. Indien de veroordeelde op het tijdstip dat de procedure op zijn verzoek of op vordering van het openbaar ministerie is ingesteld, de leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt, zijn daarenboven de artikelen 496 tot en met 498, 504 en 505 van het Wetboek van Strafvordering van overeenkomstige toepassing. Heeft hij de leeftijd van zestien jaren nog niet bereikt, dan is tevens artikel 503 van toepassing.

Artikel 77ff. 1. De kosten van jeugd detentie en van plaatsing in een inrichting voor jeugdigen komen ten laste van de staat.

2. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gesteld betreffende

- a. de uitvoering van jeugd detentie;
- b. de uitvoering van de plaatsing in een inrichting voor jeugdigen;
- c. het verstrekken van inlichtingen aan het openbaar ministerie en de raden voor de kindbescherming over degene jegens wie een voorwaardelijke veroordeling is uitgesproken;
- d. de wijze waarop een beslissing tot uitstel of achterwege laten van vervroegde invrijheidstelling wordt uitgelokt.

3. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld voor de verstrekking van rijkswege van een bijdrage in de bekostiging van de voorbereiding en uitvoering van

- a. projecten als bedoeld in de artikelen 77e en 77f, eerste lid, onder b, en
- b. alternatieve sancties als bedoeld in artikel 77h, tweede lid.

Artikel 77gg. Bij samenloop worden meer feiten die als op zichzelf staande handelingen moeten worden beschouwd, voor de toepassing van straffen, alternatieve sancties en maatregelen als één feit aangemerkt. Artikel 63 is met betrekking tot straffen van toepassing en met betrekking tot alternatieve sancties van overeenkomstige toepassing.

Artikel II

Het Wetboek van Strafvordering wordt als volgt gewijzigd:

A

1. In artikel 326, vijfde lid, wordt na «artikel 22d, vierde lid,» ingevoegd: of de op te leggen alternatieve sanctie overeenkomstig artikel 77n, vierde lid,.

2. In artikel 352, tweede lid, wordt «37b of 77j» vervangen door: 37b of 77s.

3. Het achtste lid van artikel 359 komt te luiden:

8. Indien de rechtbank een aanbod afwijst tot het verrichten van onbetaalde arbeid als bedoeld in artikel 22b, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht of tot het verrichten of volgen van een alternatieve sanctie als bedoeld in artikel 77h, tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht, geeft het vonnis de redenen op die daartoe hebben geleid.

4. In het tweede lid van artikel 366 worden ingevoegd

a. na «artikel 14a» de woorden: of artikel 77x;

b. na «artikel 14b, derde lid,» de woorden: onderscheidenlijk artikel 77y, tweede lid,

5. In artikel 451a worden de woorden «dan wel in een tuchtschool of inrichting waar de straf van arrest wordt tenuitvoergelegd» vervangen door: dan wel in een inrichting waar een vrijheidsbenemende straf of maatregel wordt tenuitvoergelegd, als bedoeld in artikel 77h van het Wetboek van Strafrecht.

B

Titel II van het Vierde Boek komt te luiden:

TITEL II

Strafvordering in zaken betreffende jeugdige personen

EERSTE AFDELING

Algemene bepalingen

Artikel 486. Niemand kan strafrechtelijk worden vervolgd wegens een feit, begaan voordat hij de leeftijd van twaalf jaren heeft bereikt.

Artikel 487. 1. In gevallen waarin uit feiten of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat iemand beneden de leeftijd van twaalf jaren een strafbaar feit heeft begaan, zijn uitsluitend de artikelen 52 tot en met 56, 61, tweede lid, 95 tot en met 102, 118, 119, 552a en 552d tot en met 552g van toepassing en kan de officier van justitie de hem bij de artikelen 97 en 100 verleende bevoegdheden uitoefenen zonder dat hij de in artikel 181, eerste lid, bedoelde vordering doet. De artikelen 116 tot en met 117a zijn van overeenkomstige toepassing.

2. Het afleggen van een verklaring als bedoeld in artikel 118 en het doen van beklag als bedoeld in artikel 552a geschiedt voor de minderjarige, bedoeld in het eerste lid, door zijn wettelijke vertegenwoordiger in burgerlijke zaken.

TWEDE AFDELING

Strafvordering in zaken betreffende personen die de leeftijd van achttien jaren nog niet hebben bereikt

Artikel 488. 1. De bepalingen van dit wetboek zijn van toepassing voor zover deze afdeling geen afwijkende bepalingen bevat.

2. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op personen zolang deze de leeftijd van achttien jaren nog niet hebben bereikt.

3. Is een dagvaarding in eerste aanleg betekend op het moment dat de verdachte nog niet de leeftijd van achttien jaren heeft bereikt, dan blijven de bepalingen van deze afdeling ook na het bereiken van deze leeftijd in dezelfde strafzaak van toepassing, tenzij uitdrukkelijk anders is bepaald.

4. De bepalingen van deze afdeling die betrekking hebben op de ouders of voogd, zijn alleen van toepassing, zolang de verdachte minderjarig is.

Artikel 489. 1. Aan de verdachte die geen raadsman heeft, wordt ambtshalve een raadsman toegevoegd:

a. wanneer het openbaar ministerie een voorwaarde wil stellen als bedoeld in artikel 77f van het Wetboek van Strafrecht, of

b. wanneer tegen hem een vervolging is aangevangen wegens een feit waarvan in eerste aanleg de rechtbank kennis neemt.

2. Aan de veroordeelde die geen raadsman heeft, wordt ambtshalve een raadsman toegevoegd, indien de veroordeelde, gelet op de aard van een krachtens de artikelen 77u of 77ee, eerste lid, in verband met artikel 14i, derde lid, van het Wetboek van Strafrecht, af te nemen verhoor, diens bijstand behoeft.

3. De toevoeging geschiedt door of op last van de voorzitter van de rechtbank, onderscheidenlijk, wanneer hoger beroep is ingesteld tegen het eindvonnis in eerste aanleg, door de voorzitter van het gerechtshof.

4. Het openbaar ministerie geeft aan de voorzitter van de rechtbank, dan wel van het gerechtshof, onverwijld schriftelijk kennis van de verplichting tot toevoeging ingevolge het eerste of van een verhoor als bedoeld in het tweede lid.

5. De artikelen 42, eerste en tweede lid, 43, eerste lid, en 44 blijven buiten toepassing.

Artikel 490. Indien de verdachte rechtens zijn vrijheid is ontnomen, is ten aanzien van zijn ouders of voogd artikel 50 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 491. 1. In afwijking van artikel 59, vijfde lid, wordt de raad voor de kindbescherming onverwijld van het bevel tot inverzekeringstelling in kennis gesteld.

2. Indien naar aanleiding van de in het vorige lid bedoelde kennisgeving wordt gerapporteerd, slaat de officier van justitie daarop acht alvorens een vordering tot bewaring te doen.

Artikel 492. De kinderrechter treedt inzake de toepassing van de voorlopige hechtenis op als rechter-commissaris.

Artikel 493. 1. Indien de rechter de voorlopige hechtenis van de verdachte beveelt, gaat hij na of de tenuitvoerlegging van dit bevel, hetzij onmiddellijk, hetzij na een bepaald tijdsverloop, kan worden geschorst. Hij kan daarbij een instelling als bedoeld in artikel 60, eerste lid, onder b, van de Wet op de jeugdhulpverlening opdragen de verdachte hulp en steun te verlenen,.

2. In het bevel tot voorlopige hechtenis en tot schorsing daarvan worden zodanige bepalingen opgenomen als voor de juiste uitvoering daarvan nodig worden geoordeeld.

3. Tot het ondergaan van inverzekeringstelling of voorlopige hechtenis kan elke daartoe geschikte plaats worden aangewezen.

Artikel 494. 1. De officier van justitie wint hij bij de raad voor de kindbescherming inlichtingen in omtrent de persoonlijkheid en levens-

omstandigheden van de verdachte en een advies omtrent de wenselijkheid van strafrechtelijk optreden, tenzij hij

- a. aanstonds onvoorwaardelijk van vervolging afziet, of
- b. de zaak voor de kantonrechter vervolgt.

2. Indien de verdachte zich in voorlopige hechtenis bevindt of ingevolge artikel 196 in een inrichting is opgenomen, geeft de officier van justitie onverwijld bericht aan de raad.

3. De raad kan de officier van justitie ook uit eigen beweging adviseren.

4. De rechter-commissaris kan eveneens bij de raad de inlichtingen, bedoeld in het eerste lid, inwinnen.

5. In artikel 504, tweede lid, vervalt de zinsnede: en evenmin ten aanzien van de ouders of voogd in geval van oproeping overeenkomstig artikel 385.

Artikel 495. 1. De zaak wordt bij de rechtbank in eerste aanleg voor de kinderrechter vervolgd.

2. Niettemin geschiedt de behandeling van de zaak door de meervoudige kamer, indien naar het aanvankelijk oordeel van de officier van justitie

- a. in de zaak een plaatsing in een inrichting voor jeugdigen dan wel een zwaardere hoofdstraf dan vrijheidsstraf van zes maanden dient te worden opgelegd;

- b. wegens de ingewikkeldheid van de zaak behandeling door de meervoudige kamer de voorkeur verdient;

- c. de zaak, indien deze tevens één of meer verdachten betreft die de leeftijd van achttien jaren hebben bereikt, niet voor splitsing vatbaar is.

3. In zaken welke voor een meervoudige kamer der rechtbank worden vervolgd neemt de kinderrechter aan het onderzoek der terechtzitting deel.

Artikel 495a. 1. De verdachte is verplicht in persoon te verschijnen. Bij de dagvaarding wordt hem kennis gegeven dat, indien hij niet aan deze verplichting voldoet, het gerecht zijn medebrenging kan gelasten.

2. Indien de van misdrijf verdachte in gebreke blijft op de terechtzitting te verschijnen, stelt het gerecht, tenzij aanstonds van nietigheid van de dagvaarding, niet-ontvankelijkheid van het openbaar ministerie of onbevoegdheid van het gerecht blijkt, het onderzoek tot een bepaalde dag uit en beveelt het tevens de medebrenging van de verdachte. Het gerecht kan echter op grond van bijzondere omstandigheden het geven van een bevel tot medebrenging achterwege laten.

3. Tegen de verdachte die in gebreke blijft op de terechtzitting te verschijnen, wordt tenzij het gerecht de medebrenging tegen een nader tijdstip gelast, verstek verleend. Het onderzoek wordt daarna voortgezet.

Artikel 496. 1. De ouders of de voogd worden tot bijwoning van de terechtzitting opgeroepen.

2. Indien ouders of voogd op de terechtzitting zijn verschenen, worden zij, nadat de verdachte, een medeverdachte, een getuige of een deskundige zijn verklaring heeft afgelegd, in de gelegenheid gesteld daartegen in te brengen wat tot verdediging kan dienen.

3. Niettemin kan het gerecht ambtshalve, op vordering van het openbaar ministerie of op verzoek van de verdachte of diens raadsman bevelen, dat een verhoor van de verdachte, van een getuige of van een deskundige buiten tegenwoordigheid van ouders of voogd geschiedt. Het gerecht deelt in dat geval de zakelijke inhoud van een en ander aan de ouders of voogd mee, voor zover niet gewichtige redenen zich daartegen verzetten.

Artikel 497. 1. Het gerecht kan ambtshalve, op vordering van het openbaar ministerie of op verzoek van de verdachte of diens raadsman bepalen, dat vragen betreffende de persoonlijkheid of de levensomstandigheden van de verdachte buiten diens tegenwoordigheid zullen worden gesteld en behandeld en dat het openbaar ministerie of de raadsman buiten tegenwoordigheid van de verdachte daarover het woord zal voeren.

2. Het tweede lid van artikel 292 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 498. Indien het gerecht het noodzakelijk oordeelt dat alsnog een onderzoek naar de persoonlijkheid en de levensomstandigheden van de minderjarige verdachte wordt ingesteld, kan het nadere inlichtingen bij de raad voor de kindbescherming inwinnen.

Artikel 499. 1. Op het rechtsgeding voor de kinderrechter zijn de Vijfde Titel en de Zesde Titel van het Tweede Boek van overeenkomstige toepassing, voor zover in deze Titel niet anders wordt bepaald en met dien verstande, dat de kinderrechter tevens de bevoegdheden bezit, die aan de voorzitter van een meervoudige kamer toekomen.

2. De artikelen 370 en 376 tot en met 381 zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat de kinderrechter de zaak tevens naar de meervoudige kamer verwijst, indien naar zijn oordeel de toepassing van artikel 77s van het Wetboek van Strafrecht in overweging behoort te worden genomen.

Artikel 500. 1. Op het rechtsgeding bij het kantongerecht zijn de artikelen 496 tot en met 498 van overeenkomstige toepassing.

2. Indien de zaak door oproeping aanhangig is gemaakt, wordt in de oproeping van de ouders of de voogd het ten laste gelegde feit opgenomen. In het geval, bedoeld in de aanhef van artikel 390, is dat artikel van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de wijze van oproeping van ouders of voogd, en zo nodig van intrekking van deze oproeping.

Artikel 501. In geval van hoger beroep bij het gerechtshof of bij de arrondissementsrechtbank zijn de artikelen 496 tot en met 498 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 502. Tegen een beslissing als bedoeld in artikel 77u van het Wetboek van Strafrecht kunnen zowel het openbaar ministerie als de veroordeelde in hoger beroep komen bij het gerechtshof te Arnhem. De artikelen 509v tot en met 509x zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 503. 1. Indien de verdachte die de leeftijd van zestien jaren nog niet heeft bereikt, een raadsman heeft, komen alle bevoegdheden, hem in dit wetboek of in het Wetboek van Strafrecht toegekend, eveneens toe aan zijn raadsman.

2. Tegen het instellen, intrekken of afstand doen door de raadsman van enig rechtsmiddel kan, in het geval van het eerste lid, de verdachte of diens wettelijke vertegenwoordiger binnen drie dagen nadat de termijn voor het instellen daarvan is verstreken, een bezwaarschrift indienen bij de voorzitter van het gerecht in feitelijke aanleg, voor hetwelk de zaak wordt vervolgd of het laatst is vervolgd. De voorzitter beslist ten spoedigste. De verdachte, diens wettelijke vertegenwoordiger alsmede de raadsman worden gehoord, althans, op de wijze door de voorzitter te bepalen, opgeroepen. Indien het bezwaarschrift gegrond wordt bevonden, loopt de termijn voor het instellen of intrekken van het rechtsmiddel alsnog gedurende drie dagen.

Artikel 504. 1. Voor zover niet anders is bepaald, worden alle dagvaardingen, oproepingen, kennisgevingen, aanzeggingen of andere schriftelijke mededelingen aan de minderjarige verdachte tevens ter kennis gebracht van zijn ouders of voogd, alsmede van zijn raadsman.

2. De bepaling van het eerste lid geldt niet ten aanzien van de raadsman in zaken waarvan het kantongerecht kennis neemt, ook niet in hoger beroep van zodanige zaken, en evenmin ten aanzien van de ouders of voogd in geval van oproeping overeenkomstig artikel 385.

Artikel 505. Alle dagvaardingen, oproepingen, kennisgevingen aanzeggingen of andere mededelingen aan ouders of voogd vinden enkel plaats indien deze een bekende verblijfplaats binnen Nederland hebben. Aan samenwonende ouders wordt slechts één stuk uitgereikt.

C

1. In artikel 509a, tweede lid, vervallen de woorden «van een zijner ouders».

2. In artikel 562, eerste lid, vervallen de woorden «of tot de straf van berisping».

3. In artikel 563, eerste lid, wordt tussen «van» en «andere» tussengevoegd: een. Het woord «straffen» wordt vervangen door: straf.

4. Het vijfde lid van artikel 570 vervalt.

Artikel III

Artikel 92 van de Arbeidswet 1919 (Stb. 624) komt te luiden:

Artikel 92. Onze Minister kan, in overeenstemming met Onze Minister van Justitie, regels stellen die afwijken van het bij of krachtens deze wet bepaalde of strekken tot aanvulling daarvan, met het oog op

a. de uitvoering van de straf van onbetaalde arbeid ten algemene nutte als bedoeld in artikel 9, eerste lid, onder a, onder 3°, van het Wetboek van Strafrecht,

b. de deelname aan een project als bedoeld in artikel 77e, van het Wetboek van Strafrecht,

c. de vervulling van de voorwaarde als bedoeld in artikel 77f, eerste lid, onder b, van het Wetboek van Strafrecht, of

d. de uitvoering van de alternatieve sanctie als bedoeld in artikel 77h, tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht.

Artikel IV

De Wet op de rechterlijke organisatie (Stb. 1972, 463) wordt als volgt gewijzigd:

A

Het tweede lid van artikel 44 wordt als volgt gewijzigd:

Het eerste onderdeel 2° betreffende het hoger beroep door de verdachte komt te luiden:

2°. geen andere straf of maatregel werd opgelegd dan geldboete tot een maximum – of, wanneer bij het vonnis twee of meer geldboetes zijn opgelegd, tot een gezamenlijk maximum – van vijftig gulden;

B

In artikel 73, eerste lid, wordt «artikel 509v van het Wetboek van Strafvordering» vervangen door: de artikelen 502 en 509v van het Wetboek van Strafvordering.

Artikel V

De Wet op de justitiële documentatie en op de verklaringen omtrent het gedrag (Stb. 1955, 395) wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 4, tweede, derde en vierde lid, komt te luiden:

2. Met een veroordeling wordt gelijkgesteld een rechterlijke beslissing waarbij een maatregel is opgelegd als bedoeld in de artikelen 37a of 77h, vierde lid, onder a, van het Wetboek van Strafrecht.

3. Indien een veroordeling is gewezen waarbij de rechter recht heeft gedaan overeenkomstig de artikelen 77g tot en met 77gg van het Wetboek van Strafrecht, wordt een strafblad slechts opgemaakt, indien de veroordeelde ten tijde van het begaan van het strafbare feit de leeftijd van zestien jaren had bereikt, de veroordeling is gewezen wegens misdrijf en daarbij, al dan niet te zamen met andere straffen of maatregelen, zijn opgelegd:

1°. jeugddetentie;

2°. geldboete van meer dan tweehonderdvijftig gulden;

3°. een alternatieve sanctie met een duur van meer dan veertig uren,

of

4°. plaatsing in een inrichting voor jeugdigen.

4. Het derde lid is niet van toepassing, indien de rechter met toepassing van artikel 77x, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht heeft bepaald, dat de straf of maatregel geheel niet zal worden ten uitvoer gelegd en een last tot herroeping niet is gegeven.

B

Artikel 7, derde lid, komt te luiden:

3. Het tweede lid is niet van toepassing indien de rechter met toepassing van artikel 14a van het Wetboek van Strafrecht heeft bepaald, dat de straf of straffen geheel niet zullen worden ten uitvoer gelegd en een last tot herroeping voor het geheel of voor een deel niet is gegeven.

C

Na artikel 7 wordt ingevoegd een nieuw artikel 7a, dat luidt:

Artikel 7a. In afwijking van het bepaalde in artikel 7 wordt een strafblad uit het strafregister verwijderd indien de rechter recht heeft gedaan overeenkomstig de artikelen 77g tot en met 77gg, van het Wetboek van Strafrecht:

1°. na verloop van een termijn van vier jaren indien bij de veroordeling jeugddetentie of plaatsing in een inrichting voor jeugdigen is opgelegd;

2°. in de overige gevallen na verloop van een termijn van twee jaren.

D

Artikel 8 komt te luiden:

Artikel 8. De termijn, bedoeld in de artikelen 7 en 7a, vangt aan op de dag na die waarop de uitspraak onherroepelijk is geworden.

E

In artikel 9 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In het eerste lid wordt «De in artikel 7 bedoelde termijn wordt

verlengd...» vervangen door: De termijn, bedoeld in de artikelen 7 en 7a, wordt verlengd...

2. Het vierde lid komt te luiden:

4. Indien bij de in artikel 4, lid 3, bedoelde veroordeling de maatregel van plaatsing in een inrichting voor jeugdigen is opgelegd, wordt het strafblad niet eerder verwijderd dan op de dag waarop de plaatsing onvoorwaardelijk is beëindigd, tenzij de rechter tevoren een bevel als bedoeld in artikel 6, lid 2, heeft gegeven.

3. Het vijfde lid vervalt.

F

In het tweede lid van artikel 10 wordt «de in artikel 7 bedoelde termijn» vervangen door: de in de artikelen 7 en 7a bedoelde termijnen.

Artikel VI

De Wet op de jeugdhulpverlening wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1, eerste lid, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In onderdeel b, onder 2°, wordt «de artikelen 77f tot en met 77k van het Wetboek van Strafrecht» vervangen door: de artikelen 77g tot en met 77gg;

2. In onderdeel o wordt «artikel 77g, en de maatregelen bedoeld in artikel 77h, van het Wetboek van Strafrecht» vervangen door: straffen en maatregelen, bedoeld in artikel 77h van het Wetboek van Strafrecht.

B

In artikel 41, tweede lid, onder b, wordt «de artikelen 77g en 77h van het Wetboek van Strafrecht, ondertoezichtstelling daaronder niet begrepen» vervangen door: artikel 77h, eerste en vierde lid, van het Wetboek van Strafrecht.

C

In artikel 65 wordt «de artikelen 77g en 77h van het Wetboek van Strafrecht» vervangen door: artikel 77h, eerste en vierde lid, van het Wetboek van Strafrecht.

D

Artikel 66 vervalt.

E

In de Bijlage luidt het onderdeel III, onder 2:

2. tuchtscholen, waaronder worden verstaan tehuizen uitsluitend bestemd voor jeugdigen aan wie de straf van jeugddetentie, bedoeld in artikel 77h, eerste lid, onder a, van het Wetboek van Strafrecht is opgelegd of die de kinderrechter ingevolge artikel 263 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek aldaar doet opnemen.

Artikel VII

In de Gratiewet (Stb. 1987, 598) vervalt in artikel 13, tweede lid, de punt, waarna wordt toegevoegd: of, indien de veroordeelde de leeftijd van achttien jaren niet heeft bereikt, arbeid tot herstel van de door het strafbare feit aangerichte schade verricht, dan wel een leerproject volgt.

Artikel VIII

Artikel 263, vijfde lid, van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek komt te luiden:

5. De termijn van opneming in een tuchtschool kan voor hen die de leeftijd van zestien jaren nog niet hebben bereikt de zes maanden niet overschrijden. Overigens is die termijn ten hoogste twaalf maanden.

Artikel IX

1. Strafzaken waarin de dagvaarding is uitgegaan vóór de inwerking-treding van deze wet, worden volgens de op dat tijdstip bestaande wettelijke bepalingen afgedaan, behoudens het in het tweede en vierde lid bepaalde.

2. Op de tenuitvoerlegging van de straffen van plaatsing in een tucht-school en van arrest, alsmede van de maatregelen van terbeschikking-stelling van de regering en plaatsing in een inrichting voor buitengewone behandeling zijn de bepalingen omtrent de jeugddetentie onderschei-denlijk de plaatsing in een inrichting voor jeugdigen, van overeenkom-stige toepassing.

3. Op de inning van een geldboete is artikel 771, derde tot en met zesde lid, van het Wetboek van Strafrecht van toepassing.

4. In geval van een veroordeling tot een straf of een maatregel waarbij de rechter het bevel heeft gegeven dat deze niet zal worden tenuitvoer-gelegd, is artikel 77dd van het Wetboek van Strafrecht van toepassing.

Artikel X

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Staatssecretaris van Justitie,